

USNESENÍ

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zuzany Bystřické a soudců Mgr. Petra Pospíšila a JUDr. Kateřiny Mrázové, Ph.D., v právní věci žalobce: **ha-vel internet s. r. o.**, se sídlem Ostrava, Olešní 587/11A, IČ 25354973, zastoupeného JUDr. Pavlem Zajícem, advokátem se sídlem Ostrava, Nad Porubkou 2355, proti žalovanému **Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže**, se sídlem Brno, tř. Kpt. Jaroše 7, o žalobě proti rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 1. 12. 2014, č. j. ÚOHS-R282/2014/VZ-25258/2014/323/MOđ,

t a k t o :

- I. Žaloba **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Podanou žalobou brojil žalobce proti shora označenému rozhodnutí, jímž předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále též „předseda Úřadu“) zamítl žalobcův rozklad a potvrdil usnesení žalovaného ze dne 21. 7. 2014, č. j. ÚOHS-S550/2014/VZ-15179/2014/532/KSt, vydané v řízení o návrhu žalobce na přezkoumání úkonů centrálního zadavatele (Česká republika – Ministerstvo financí) učiněných při zadávání veřejné zakázky „*Poskytování datových komunikačních služeb pro potřeby resortu MF na období 2014+*“ zadávané formou otevřeného řízení. Žalobce navrhl, aby soud zrušil jak rozhodnutí předsedy Úřadu, tak usnesení žalovaného, a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

Z obsahu žaloby a z listin, jež byly k žalobě přiloženy, plyne, že v dané věci žalobce (který v zadávacím řízení podal nabídku) dne 7. 7. 2014 učinil u žalovaného návrh na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele podle § 114 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů. Přílohou návrhu učinil výpis z účtu, podle něhož téhož dne uhradil na účet žalovaného kauci ve výši 132 514 Kč.

Následně žalovaný dne 21. 7. 2014 vydal dle § 39 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, „*k zajištění účelu správního řízení*“ usnesení č. j. ÚOHS-S550/2014/VZ-15179/2014/532/KSt. Jeho výrokem 1. žalobci coby navrhovateli určil lhůtu pěti dnů ode dne doručení usnesení k doplacení kauce podle § 115 odst. 1 zákona o veřejných

zakázkách ve výši 1 867 486 Kč a k doložení dokladu o složení doplatku kauce dle § 114 odst. 3 téhož zákona. Výrokem 2. pak žalovaný stanovil žalobci lhůtu pěti dnů ode dne doručení usnesení ke specifikaci částí předmětné veřejné zakázky, kterých se týká návrh žalobce ze dne 7. 7. 2014 na přezkoumání úkonů zadavatele, a to podle označení uvedeného v zadávací dokumentaci.

Zdejší soud se v prvé řadě zabýval splněním podmínek řízení, přičemž dospěl k závěru, že o žalobě nemůže věcně jednat a odmítl ji z následujících důvodů.

Soudy ve správním soudnictví nepřezkoumávají každé „rozhodnutí“ správního orgánu. V ustanovení § 70 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále též s. ř. s.), jsou zakotveny tzv. kompetenční výluky, tedy případy, kdy jsou ze soudního přezkoumání vyloučeny určité úkony správního orgánu. Podle písmene c) tohoto paragrafu jsou ze soudního přezkoumání vyloučeny úkony správního orgánu, jimiž se upravuje vedení řízení před správním orgánem. Právě takovým úkonem je usnesení žalovaného ze dne 21. 7. 2014, a to v obou jeho výrocích. Žalovaný jím v průběhu zahájeného správního řízení žalobce vyzval, aby v určených lhůtách a) doplatil kauci, b) upřesnil návrh na přezkoumání úkonů zadavatele. Jinými slovy řečeno, žalovaný po zahájení řízení činil kroky k tomu, aby byl žalobcův návrh projednatelný, tedy aby o něm žalovaný mohl vést správní řízení a rozhodnout.

Z hlediska ochrany veřejných subjektivních práv žalobce je podstatné, že ani jedním z uvedených výroků nedošlo k definitivní změně právního postavení žalobce. Ve své podstatě se v obou dvou případech jedná o stanovení dodatečné lhůty ke splnění povinností vyplývajících přímo ze zákona a existujících dle žalovaného již v době podání žalobcova návrhu na zahájení řízení. Toto dodatečné stanovení povinností samo o sobě žádné negativní procesní důsledky žalobci nezpůsobuje. Na tom ničeho nemění skutečnost, že žalobce s obsahem usnesení nesouhlasí, ani to, že proti předmětnému usnesení je dle správního řádu možné podat odvolání (což ostatně žalobce učinil).

K bližší argumentaci ohledně přípustnosti soudního přezkumu usnesení dle § 39 odst. 1 správního řádu zdejší soud výslovně odkazuje např. na usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 26. 4. 2013, č. j. 57 A 22/2013-21 (publ. pod č. 2957/2014 Sb. NSS). Otázkou, zda přímému soudnímu přezkumu podle § 65 a násl. s. ř. s. podléhá usnesení, jímž žalovaný určuje navrhovateli v řízení o přezkoumání úkonů zadavatele lhůtu ke složení kauce podle § 115 odst. 1 zákona o veřejných zakázkách (resp. rozhodnutí o rozkladu proti takovému usnesení), se již zabýval i Nejvyšší správní soud – viz např. jeho rozsudek ze dne 19. 6. 2014, č. j. 1 As 61/2014-42. Obě odkazovaná rozhodnutí jsou dostupná též na www.nssoud.cz.

K uvedenému nutno dodat, že ochrany subjektivních veřejných práv, která by byla postupem žalovaného dotčena, se lze před správními soudy domáhat až v řízení o žalobě směřující proti pravomocnému rozhodnutí správního orgánu, jímž bude zahájené správní řízení ukončeno.

Ze shora uvedených důvodů soud dospěl k závěru, že žalobce se domáhal přezkumu rozhodnutí, které je z přezkoumání vyloučeno podle § 68 písm. e) a § 70 písm. c) s. ř. s., pročež žalobu podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. odmítl.

Za této procesní situace soud již nerozhodoval o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě.

O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byla žaloba odmítnuta.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 12. února 2015

JUDr. Zuzana Bystřická, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Dana Janků